

РЕШЕНИЕ

№ 1157

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **10422** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

Образувано е по жалба на Р. С. А. срещу Решение рег. № УРИ 230000-18846/01.11.2024 г. на Началник на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи /06 РУ-СДВР/, с което е отнето Разрешение за носене, употреба и съхранение № 20220832211, за следното огнестрелно оръжие, собственост на Р. С. А.- 1 брой КНО, марка „Зиг Зауер“ Р229, кал. 9х19, сер.№ АМ49123. Излагат се твърдения, че през октомври 2024 г. година, по повод подадена молба за издаване на заповед за защита от домашно насилие от бившият съпруг на сестра й- И. П. Х., били отнети разрешително за носене, употреба и съхранение за пистолет "Зиг Зауер", модел Р229, калибър 9х19, със сериен № АМ 49123, както самото оръжие и боеприпасите към него, без връчвани заповед, или решение за това. Сочи, че гр. дело № 61445/24 год. на СРС, ГО, 91-ви състав, приключило с отказ да се издаде заповед за съдебна защита, потвърдено с решение на СГС, влязло в сила на 03.07.2025 год. Счита, че атакуваното решение, което й е връчено при наличие на окончателно съдебно решение по 33ДН е безпредметно и със суспендирано действие, с оглед изхода от образуваното дело, за твърдяно домашно насилие. Моли съда да отмени процесното решение като противоречащо на закона, необосновано към настоящия момент и на практика издадено в нарушение на процесуалните правила. В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Релевира се погрешно тълкуване на нормата на чл.58, ал.1, т.8 от закона, посочена като правно основание за издаване на акта, като в случая разрешението е отнето единствено въз основа на заповед за незабавна защита, която е с временен характер и се издава само въз основа на молба и

декларация, без нито едно доказателство. Моли съда да отмени решението, което е връчено на жалбоподателя една година след издаването му. Претендира разноски и моли да не се присъжда юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорваното в настоящото производство Решение рег. № УРИ 230000-18846/01.11.2024 г. на Началник на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи /06 РУ-СДВР/, е отнето Разрешение за носене, употреба и съхранение № 20220832211, за следното огнестрелно оръжие, собственост на Р. С. А.- 1 брой КНО, марка „Зиг Зауер“ Р229, кал. 9х19, сер. № АМ49123. В същото е посочено, че е по повод извършена проверка на фактите, послужили като основание за издаване разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси на Р. С. А., в съответствие с разпоредбите на чл. 30, ал.1, т. 1 от ЗМВР, на основание чл. 153, т. 6 и чл. 155, ал.1 от ЗОБВВПИ, във връзка с чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ (разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат на лице, спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашно насилие)- издадена Заповед за незабавна защита № 386 от 17.10.2024 г. по описа на Софийски районен съд, на основание чл. 18, ал.1 от ЗЗДН. Същото е връчено на 28.08.2025 г. на адресата.

Видно от Заповед за незабавна защита № 386/17.10.2024г. по описа на СРС, Р. С. А. се задължава да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение И. П. Х., [ЕГН], живущ на адрес: [населено място], ул. „Царибродска №119, ет.4, ап.12.

На 29.10.2024 г. от Началник Група КОС до Началника на 06 РУ-СДВР е изготвена Докладна записка относно: Извършена проверка във връзка с издадена Заповед за незабавна защита по ЗЗДН във връзка с писмо от старши Инспектор към ТП В.. В същата е отразено, че след извършена проверка е установено, че Р. С. А. се води на отчет и контрол група КОС при 06 РУ - СДВР, с разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие № 20220832211, валидно от 24.06.2022г. до 23.06.2027г. и притежава следното ООБ: 1. КНО марка „Зиг Зауер“, кал. 9х19, с №АМ49123 за „самоотбрана“. Предложено е издаване на решение за отнемане на РНСУОБ на Р. С. А..

На 29.10.2024 г. с Предавателно- приемателен протокол Р. С. А. предала на полицейски инспектор в група КОС при 06 РУ-СДВР следните огнестрелни оръжия и боеприпаси за съхранение: 1. 1 (един) брой пистолет, марка „Зиг Зауер“, кал. 9х19, сер. № АМ49123; 2. 41 (четиридесет и един) броя боеприпаси, кал. 9х19; 3. 1 (един) брой. пълнител; 4. 1 (един) брой РНУСОБ на името на Р. С. А..

Приети по делото са приложените към административната преписка писмени доказателства, както и ангажираните от жалбоподателя- Решение №21910/03.12.2024 г. по гр. дело № 61445/24 год. на СРС, ГО, 91-ви състав, което е оставена без уважение молбата с правно основание чл. 8, т. ЗЗДН, вр.1, чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН, подадена от И. П. Х., с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу Р. С. А., поради осъществен от страна на последната акт на домашно насилие на 29.09.2024г. и отказва да издаде заповед за съдебна защита, с която по отношение на ответницата да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна; Решение от 03.07.2025 г. на Софийски градски съд, ГО I, с което решението на СРС е оставено в сила.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорваният в настоящото производство индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган съгл. чл. 50, ал. 3 вр. чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ – началник на 06 РУ-СДВР.

Съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 издаденото разрешение се отнема с решение на органа, издал разрешението.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие.

Безспорно е по делото, че спрямо жалбоподателя е била наложена мярка по чл. 18 от ЗЗДН.

Мерките за защита, определени в чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, могат да бъдат наложени от съда със заповед за защита, издадена въз основа на постановено по реда на чл. 12- 15 ЗЗДН съдебно решение, но могат да бъдат наложени и със заповед за незабавна защита по реда на чл. 18 ЗЗДН. За целите на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, е ирелевантно на кое основание е наложена мярката. За законодателя е достатъчен фактът на налагане на мярка. Този факт по делото е безспорен. Законодателят не прави разлика нито с оглед вида на мярката по смисъла на чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, нито с оглед на съдебния акт, с който е наложена. В самата норма на чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ /цитирана по- горе/ е визирано „на лице спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие“. При това положение, самият факт на налагане на мярката е достатъчно основание да бъде отнето разрешителното. Именно той е правнорелевантен за законосъобразността на решението за отнемане на разрешителното. Фактът, че решението е връчено след около година също не променя това обстоятелство.

Без значение относно законосъобразността на издадената заповед е, че впоследствие не е издадена заповед за защита по глава втора от ЗЗДН, видно от приложеното влязло в сила съдебно решение. Това обстоятелство няма обратна сила и не променя материалната законосъобразност на акта съгл. чл. 142, ал. 1 от АПК. Към момента на издаване на процесната заповед по чл. 18 от ЗЗДН са били налице материалноправните предпоставки за издаването на акта на Началника на 06 РУ-СДВР, съгласно чл. 155, ал. 1 вр. чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ, поради което актът е законосъобразен, издаден в съответствие с чл.6 АПК, а подадената срещу него жалба е неоснователна. В този смисъл е и съдебната практика: Решение № 1173 от 4.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 14670/2015 г., Решение № 2036 от 12.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 15135/2012 г., Решение № 613 от 17.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 7770/2013 г., Решение № 7168 от 16.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 14242/2014 г., Решение № 3399 от 8.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 478/2018 г. и др.

Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да заплати на СДВР на

основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ сумата от 200 лева /102.26 евро/– юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 73 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. А. срещу Решение рег. № УРИ 230000-18846/01.11.2024 г. на Началник на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с което е отнето Разрешение за носене, употреба и съхранение № 20220832211, за следното огнестрелно оръжие, собственост на Р. С. А.- 1 брой КНО, марка „Зиг Зауер“ Р229, кал. 9х19, сер.№ АМ49123. ОСЪЖДА Р. С. А., да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева /102.26 евро/.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: